

[Jørgen Andersen.]

ved ikke, hvor mange man har i tankerne, kunne forhindre dette.

Jeg er da meget enig med hr. Jørgen Peder Hansen i, at der op igennem tiden har været talt meget om skævheden imellem København og Århus, og der har været fremført megen berettiget kritik, og der består stadig væk mange skævheder, som jeg vil være med til at fjerne. Det tror jeg da der er mange partier der vil, men det vil dog besværliggøre tingene temmelig alvorligt, hvis man nu vil tilstræbe, at de samme skævheder oprettes imellem Århus og en lang, lang række andre provinshavne. Det letter i hvert fald ikke anstrengelserne for at komme skævhederne til livs.

Aksel Larsen: Hr. Jørgen Peder Hansen må da så gerne karakterisere min tale som henholdsvis majestætisk og følelsesbetonet. Hvis han vil gøre sig den ulejlighed at gennemlæse den, vil han efter min opfattelse opdage, at den var gennemsyret af sund fornuft og stringent logik, og det er jo noget andet.

Hr. Jørgen Peder Hansen beklagede, at vi andre havde talt om toldloven i almindelighed, det burde vi ikke have gjort, og det var svært for ham at komme ind på alle vore bemærkninger. Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at hvis man vil argumentere imod det stillede ændringsforslag, så er man nødt til at gøre opmærksom på hensigten med hele toldlovsreformen, som ville blive modvirket, hvis dette ændringsforslag blev vedtaget. Og hvad i hvert fald mine øvrige bemærkninger angår, så var de i allerhøjeste grad fremkaldt af det, hr. Jørgen Peder Hansen forinden havde sagt her, og det havde jeg formodentlig lov til at gå ind på, ligesom hr. Jørgen Peder Hansen havde lov til at gå ind på, hvad jeg havde sagt, men det undlod han stort set, og det var måske meget klogt af ham.

Det er da tilladt at stille ændringsforslag, siger hr. Jørgen Peder Hansen. Ja, det er tilladt. På den anden side så er det lidt på-

faldende, at man ikke har drømt om dette ændringsforslag, før man fik henvendelserne fra Århus, og man bebudede ikke noget ændringsforslag, da vi havde vort næstsidste udvalgmøde, hvor vi arbejdede med et udkast til betænkningen. Det var først i det allersidste udvalgmøde, at det ligesom tenderede hen i retning af et ændringsforslag. Det var dog ikke helt sikkert, og det blev først stillet efter udvalgmødet. Det ville være rart, om man, hvis man anså det for en vigtig sag, var i stand til at fremkomme med sine formulerede ændringsforslag, medens udvalgmøderne holdes.

Jeg tror ikke, at min partifælle hr. Vivi-ke har misforstået ændringsforslaget. Det er et ændringsforslag, der simpelt hen siger til Århus: nu kan I lægge pres på finansministeren, for folketetinget var af den mening, at nu skal han i hvert fald imødekomme en anmodning fra Århus. Finansministeren har fuldstændig ret i det, han her motiverede sine betænkeligheder med. Og hvis det skete, så kommer de 70 andre provinshavne, og så ville jeg gerne se, om dette folketing-medlemmer kan stå model til at gå imod deres egne valgkredse, så ville jeg gerne se, hvordan partierne stiller sig.

Jeg har ikke noget imod, at Århus betegner sig som Jyllands hovedstad, men jeg vil gerne spørge de her i tinget valgte medlemmer fra Nordjylland, om de tror, de vil komme heldigt fra at rejse til f. eks. Ålborg og sige: Århus er Jyllands hovedstad. Jeg tror det ikke, og jeg synes, man skal holde op med den slags argumenter.

Man centrerer efterhånden diskussionen om problemet Københavns Frihavns oprettholdelse, og det er en fregne på toldlovsreformen. Jeg kunne forstå det hele, hvis man ikke kom med dette urimelige bemyndigelses- og pressionsforslag, men sagde: vi stiller her et konkret forslag om, at Københavns Frihavn nedlægges. Det synes jeg man skulle gøre, men det gør man ikke, fordi man godt ved, at det i mange henseender vil være usagligt og urimeligt og i øvrigt medføre ganske kolossale problemer for denne